

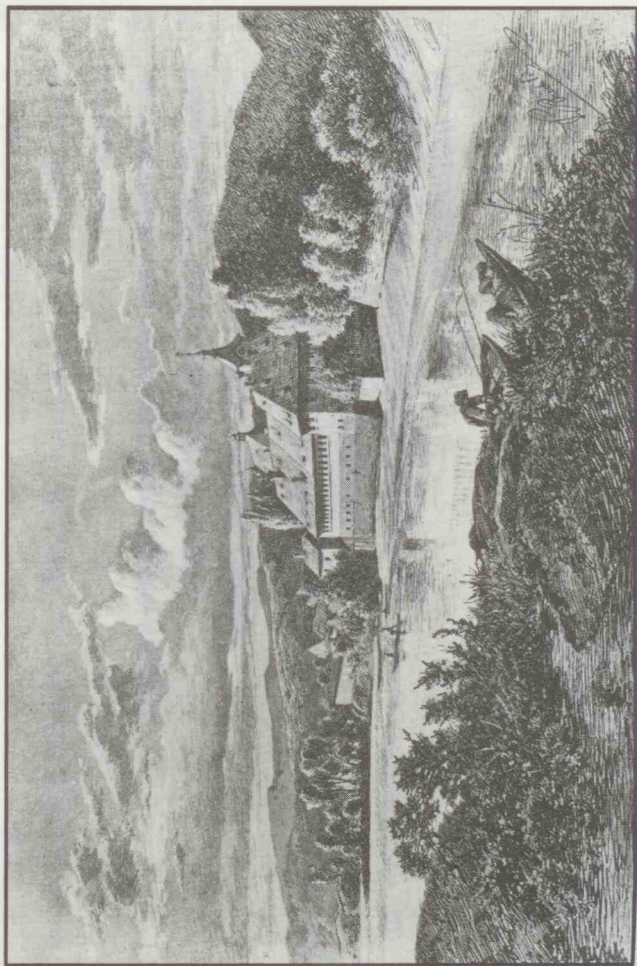
INFORMAČNÍ BULLETIN
VEŘEJNÉHO DĚNÍ
KULTURY A SPORTU

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ

11. 95.

ROČNÍK XI

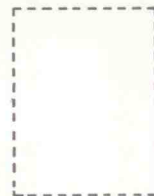
Kukátko

PŘED R. 1889 - V. BRECHLER

252 29

DOBŘICHOVICE

EVROBANKA a. s.

poskytované služby

- **přijímání vkladů od veřejnosti**
- **poskytování úvěrů (pružné a rychlé jednání za předpokladu prokázání návratnosti úvěru a zajištění úvěru i úroků)**
- **zřizování a vedení účtů (na počkání, po předložení minima dokladů – občanský průkaz, u podnikatelských subjektů živnostenské oprávnění nebo výpis z obchodního rejstříku)**
- **platební styk a zúčtování (včetně různých možností zpracování a předávání výpisů z účtů, využívání trvalých příkazů k úhradě, vedení pozastavených plateb po určité době apod.)**
- **pokladní služba**
- **konzultační a poradenská činnost ve věcech podnikání a investování**
- **zprostředkování obchodů s cennými papíry**
- **poskytování bankovních informací**
- **dokumentární akreditivy a jiné služby**

Běžné účty úročíme 3 %, žirové účty až 5,5 %.

Výpisy z účtů zasláme dle dohody.

Nabízíme výhodně úročené termínované vklady od jednoho měsíce do několika let.

EVROBANKA a. s.

filiálka Dobříčovice

Palackého 541

Dobříčovice

Tel. 991 20 46, 991 10 93, 991 22 83

Fax 991 10 41

Listopadové zastavení:

Co dělají západní centrály, když právě nekují pikle? Je to chyták, správná odpověď zní raktó: západní centrály kují pikle i když nekují, a to pětadvacet hodin denně. Pro tuto činnost jsou vybaveny moderní technikou, která jim umožňuje natáhnout den po libosti.

Odpověď jsem si zkonstruoval po nahlédnutí do učených knih Hon na čarodějnice a Kladivo na čarodějnice (Malleus maleficarum). Považoval jsem je za přiměřenou literaturu pro studium problému západních centrál. Neboť centrály, démoni a čarodějnice existují stejně reálně. Pokud prostá duše věří, že existují, tedy existují. Pro duši inkviziční je pak hračkou svěst na demony, centrály a čarodějnice cokoliv: úrknutí dobytka, porod dvouhlavého telete, zhroucení pětiletky, fronty na Favority, demonstrace v ulicích. Je to klasická ukáзка materializace víry.

(...)

Za této a jediné za této situace pak mohou vystoupit zachránci naši, redaktori a ideologové, obránci víry pravé, kladiva na centrály.

Připomínají trochu lovců čarodějnic. Jejich víra je bez úsměvu, jejich pravda nesnese pochybnosti. Myslíš jinak než dovoleno a nenecháváš si to pro sebe? Vliv centrál!

Jiří Hanák (1989)

Náš citát je vybrán z fejetonu Jiřího Hanáka *Démoni, centrály a čarodějnice*, publikovaného v samizdatových Lidových novinách, roč.2, č.5, květen 1989, s.6-7.

Z NAŠEHO ŽIVOTA

PO LÉTECH ZASE NA SOKOLOVNĚ

Zdá se, že už končí doba, kdy vlastenectví bylo prázdňným pojmem a 28. říjen znamenal pro mnohé jen Den znárodnění. Nasvědčuje tomu hojná účast na slavnostním odpolední k 28. říjnu, které se po dlouhé době uskutečnilo v sále místní sokolovny. Obec Dobříčovice, TJ Sokol a Svaz bojovníků za svobodu připravily důstojnou oslavu, ve které po úvodním slovu pana starosty vystoupili s kulturním programem nejmenší žáci základní školy a pěvecký sbor Chorus Angelus; o významu 28. října promluvil krátce pan ing. R. Tytleček (*jeho zamýšlení otiskujeme níže - pozn. red.*). Program byl zakončen státní hymnou v podání zmíněného souboru, k němuž se připojili všichni přítomní. Většina z nich se pak odebrala k pomníku Obětem války, kde vzpomínková slavnost položením věnců skončila.

V účasti na oslavě nebo ve vyvěšení české vlajky jistě vlastenectví nespočívá. Tyto akty však patří k těm rituálům, kterými vyjadřujeme vztah ke své zemi a ke svému národu a kterými tak konec konců utvrzujeme i sebe sama.

Emil C.

Vážení čtenáři, redakci se podařilo získat text projevu p.ing.R.Tylečka ze zmíněné slavnosti. Text přinášíme v plném znění.

Vážené dámy, vážení pánové, milí přátelé, milé děti, sešli jsme se, abychom se připomněli výročí vzniku a založení Československé republiky, to je 28. říjen 1918. Mnohdy se mi tuze piát, co má toto datum v současné době s námi společného. Jsem přesvědčen, že má velký význam se k tomuto dni vrátet, protože my jsme pokračovatelé první republiky, i když v menším rozsahu, to jest bez Podkarpatské Rusi a bez Slovenska. Je nutné a potřebné se k tomuto datu hlásit, protože je součástí naší historie a je dále záhodno vzpomínat a děkovat těm, kdož se o tento historický zvrat, to je po třistaleté porobě pod Rakouskem, zasloužili a kdo stáli u kolébky tehdejšího Československého státu, t.j. T.G.Masaryk, M.Rastislav Štefánik a E.Beneš. Zejména první jmenovaný je jednou z největších osobností v historii naší vlasti, nejen protože se nejvíce zasloužil o odtržení z Rakouska - Uherska a osamostatnění, ale také proto, jakými mravními hodnotami jako první prezident republiky tento stát řídil - hodnotami mravními, demokratickými. Je tedy nutno chápat 28. říjen jako svátek masarykovské demokracie, jako den, v němž si připomínáme vznik samostatného státu Čechů a Slováků i období první republiky, v němž naše republika byla pro celou Evropu příkladem demokratické státnosti, humanity, svobody a nezávislosti. Není naší vinou, že se společenství našich národů rozdělilo. Je však jednoznačné, že Česká republika je pokračovatelem tradic předimnichovské republiky a jejich nositelem. Tuto návaznost neseme přes všechna příkoří nacistické a komunistické totality dál. Musíme všichni usilovat podle svých možností a sil o to, aby naše vlast současná naplňovala odkaz minulosti, aby rozvíjela principy skutečné demokracie, hluboké morálky plné humanity, svobody a nezávislosti. Jsme si vědomi, že v mnohém jsme teprve na začátku našeho snažení, že mnozí lidé i na předních místech politické sféry svými morálními kvalitami neodpovídají místu, které zaslávají. O to výraznější musí být snaha nás všech o nápravu. Toto všechno si musíme uvědomit při vzpomínce a oslavě 28. října.

Ve svém projevu musím také vzpomenout těch, kromě tří jmenovaných, kteří se nemalou měrou o naši samostatnost zasloužili, to jest legionářů z 1. světové války. Je zvláštní, že jak v první, tak ve druhé světové válce naši hrdinové bojovali a mnozí obětovali své životy mimo naši vlast.

Je mnoho věcí ve všech oblastech lidského myšlení a konání, co bylo v pojetí marxismu-leninismu a hrubého materialismu zdeformováno a co je třeba nyní a v budoucnu napravit a léčit. V našem případě je to otázka vyučování dějepisu ve školách. Naše děti se za uplynulého režimu ve škole nic nedozvěděly o statečných bojích našich legionářů na východě, jihu i na západě Evropy. Které dítě ve škole něco slyšelo o hrdinství a udatnosti našich legionářů na příklad v bitvě u Zborova, v bojích na Pivě nebo Doss Alto, v bitvě u Verdunu a pod. Je to velká škoda a je nutno konstatovat, že je to citlivá mezera ve vzdělání. Je samozřejmé, že po druhé světové válce, za tím největším tragédiím v dějinách lidstva, aktuálnější byla účast našich hrdinů - letců v Anglii, našich vojáků na Středním východě a v západní armádě a největšího počtu v Československé armádě na východě. O tom se však také ve škole neučilo a nesmělo učít.

Je tedy povinností nás všech, abychom pomáhali tyto hrubé nedostatky odstranit a abychom v budoucnu dospěli do stádia, jako za předimnichovské republiky, to jest abychom vybudovali stát, který bude srdcem a perlou Evropy.

[2]

KUKÁTKO 11/95

* * *

Letos již uplynulo 30 let, co nás opustil náš nezapomenutelný, obětavý, laskavý, vyzývající lékař, kterého milovali nejen dobrýchovští občané, ale i okolí. Byl to lékař s velkým L. - **MUDr. František Fürst** - a já tímto vyznáním splácím dluh a dík, že mi - pro mne v tíživé situaci - nezištně pomohl. S úctou L.G.

(Pozn. red.: o panu dr.Fürstovi se pokusíme přinést obsáhlejší materiál v některém z příštích čísel.)

KULTURA

Dramaturgie koncertů, které slíbila letos uspořádat Společnost Dobřichovice s podporou obecního grantu slibovala pestrý výběr. Svě očekávali milovníci vokální i instrumentální hudby, citelvé orchesteru i hry komorní. Moment zklamání očekávání se nedostavil. Koncerty pozvolna přibývají, i když za stále tvrdších podmínek jak pro hudebníky, tak pro diváky.

8. října hostovala v Dobřichovicích **Cappella accademica, komorní orchester a sbor vedený Ondřejem Mackem**, s programem **Duchovní hudba českého baroka**. Toto hudební seskupení, hrájící a zpívající spolu od r.1991 (řada jeho členů ovšem působí i v jiných sestavách) se orientuje na interpretaci barokní hudby. Na základě bohatých zkušeností a pečlivého studia historických pramenů snaží se dobrat takové podoby hudby, jakou měla díla v době svého vzniku. Tzv. autentická interpretace je dnes velikou módou a řada těles ji užívá i jako ochranný štít. Cappella accademica se ale v Dobřichovicích představila jako nesmírně poctivý, vpravdě profesionální soubor, který nevyhledává vnější efekt a hledá skutečnou podstatu. Představila velice zajímavou podobu barokní hudby. Ne pompu, lesk, efektní afekty, prudké kontrasty, ale pokoru, uměřenost, jemně odstíněné partie a velký důraz na harmonický soulad hudby a textu. Vše vedeno jasným tvůrčím záměrem dirigenta Ondřeje Macka a podloženo výběrnou hráčskou technikou (podotkneme, že v Dobřichovicích měl premiéru i nádherný barokní hoboj, na který hrál jeden z mála našich specialistů na tento nástroj, Rastislav Kozoň).

Soubor představil díla 2 skladatelů. Jana Dismase Zelenky (od jehož úmrtí v r.1745 uplynulo letos 250 let) a Františka Ignáce Tůmy. O kvalitě sboru svědčí i to, že řada jeho členů je schopna zazpívat i sóla (jmenujme především sopránistku A.Roubíčkovou, altistku Dagmar Vaníšovou, tenoristu Ondřeje Maňoura a basistu Jiřího Podešvu).

Koncert se tentokrát konal v Dobřichovicích ve zcela zaplněném kostele sv.Judy Tadeáše. Zajímavý fakt: na koncert přijela řada hostů z Prahy i okolních obcí. Někteří se na cestu ke kostelu chtěli zeptat domorodců. Odpovědí jim však bylo krčení rameny a slovo "nevím".

[3]

KUKÁTKO 11/95

Nabízí se tu přímé srovnání toho, co by se vlastně srovnávat nemělo a ani nedá: s kostelem sv. Martína a Prokopa v Karlíku. Každý tento prostor má své kouzlo. Držíme-li se miněni posluchačů, někteří se domnívají, že karlický kostel má onačejší atmosféru. Jiní mají ale intimnější vztah ke kostelu Dobřichovickému. Vezmeme-li na pomoc hledisko jaksi uchoptelnější, pak málokterý prostor v širokém okolí má takové akustické kvality jako kostel karlický.

Stejně jako na předešlý koncert souboru Schola gregoriana Pragensis presentoval se pořadatel i nyní vkusnými plakáty a programy. Kostel, který byl na titulní straně programu, stával v Dřáždanech (to je odpověď těm, kteří se ptali, kde zobrazený kostel v Dobřichovicích stojí).

* *

21. října mělo dobřichovické publikum možnost slyšet úplně jiný druh hudby. S programem nazvaným **Písně ze starých českých kancionálů** zde v kostele sv. Ludý Tadeáš vystoupilo kvarteto hudebníků: Petr Kruťský, kytara, zpěv, Matouš Vičinský, zpěv, flétny, Štěpán Sklenička, housle, Jiří Pecka, violoncello, zpěv. Zazněly duchovní písně, které se od 15. do 18. století zpívaly, často na důvěrně známé melodie, při nejrůznějších příležitostech v prostředí katolickém i nekatolickém. Zazněly tak, jak je upravil P. Kruťský. Průzračně a jednoduše, ovšem se spoustou krásných hudebních momentů. Program doplnily i skladby instrumentální, z nichž zaujala zejména Suita pro kytaru (původně psaná pro loutnu) Ivana Jelínka, autora 1. pol. 18. stol., jenž žil v nedalekém klášteře Sv. Jana pod Skalou. Koncert tohoto kvarteta přinesl milý hudební a duchovní zážitek. Jak sám repertoár, tak i způsob jeho úpravy i přednesu (připomeňme i jenný a kultivovaný zpěv Matouše Vičinského, známého našemu publiku již z koncertu souboru Schola gregoriana Pragensis) přispěly k vytvoření oné neopakovatelné atmosféry vzájemného souznění publika a muzikantů. Nic jí na síle neubraly ani některé drobné nepřesnosti interpretací.

Závěrem zbývá poděkovat: Společnosti Dobřichovice a všem, kteří pomohli koncerty uspořádat, neboť práce to byla nemalá. Zvláště pak těm, díky jejichž laskavosti a obětavé pomoci se koncerty v Dobřichovicích vůbec mohly uskutečnit: panu faráři d.p. Josefu Pecimovskému, paní Solničkové a p. J. Kauckému.

WP

ROZHOVOR

ANEB PODZIMNÍ ZASTAVENÍ SE SOUBOREM LUDUS MUSICUS

Ludus musicus zažil letos jednu z nejmintensivnějších sezón. Po jaru plném hraní a zpívání v Praze a v blízkém i vzdálenějším okolí přišly prázdniny opět plné muziky. Možná někteří z Vás, milí čtenáři, zaregistrovali občas plakát, který zval na koncert souboru v dosažitelném okolí. Možná jste i některý z koncertů navštívili. Není však nad úplnost. Chléli jsme se proto dozvědět víc o létu této party muzikantů. Při žádosti o rozhovor jsme se ale tentokrát neobrátili na vedoucího souboru p. Františka Běhounka, ale na jednu z členek, **sl. Terezu Pavelkovou** (samozřejmě s dovolením šéfa), která má mimo muzikantských povinností také na starosti kroniku souboru.

[4]

KUKÁTKO 11/95

K: Co říká kronika souboru o létu 1995? Kde všude vás mohli posluchači slyšet?

T.P.: Byli jsme docela plní. Před prázdninami jsme zkoušeli jako diví, protože hned na červenec byl domluven zájezd do Rakouska. Od 30.6. do 4.7. jsme se soustředili na Pelechách, malě to chalupec kousek od Mlénska. Mezi tím jsme si odskočili do Dobřichovic, kde jsme při prokopské pouti 2.7. provedli v karlickém kostele jako dobřichovickou premiéru Glagolskou mši Karla Douši. Z Rakouska nakonec sešlo, doma jsme ovšem nesešli. Od 5. do 7. července jsme zpívali na hradě Lipnice. Přes den několik koncertů pro návštěvníky a večer normální koncert. Mezi 8. a 10. červencem jsme hráli podobným způsobem na krásném skalním hradě Sloupu u Nového Boru. Poté jsme 14. července odjeli na severní Moravu. Do 22. jsme byli - jako ostatně každý rok - na hradě Hukvaldy. Hráli jsme přes den několikrát návštěvníkům a také jsme tam měli jeden večerní koncert. Další celovečerní koncert byl ve Štamberku, kde s námi také spolupůčinkoval pan Robert Tyleček. Bylo to s Janáčkovými úpravami moravských lidových písní. Měli jsme z toho trochu strach, jet do Janáčkova kraje s tímto programem, ale nakonec se ukázalo, že řada lidí tam už tyhle písničky nezná!

K: A pak už jste měli konečně prázdniny?

T.P.: Kápeck! Rovnou z Hukvald jsme jeli do Přčic. Tedy na mýjn nedaleko Přčice, kde jsme pár dní hráli a zpívali společně s dětmi na táboře Talent atelier, který pořádala dobřichovická osvětová beseda a Společnost Dobřichovice. Pak chvíli oddech a ještě celodenní hraní na nádherném hradě Křivoklátě 5. srpna a noční (a moc hezký) koncert pod širým nebem v areálu Sázavského kláštera 17.8. A pak zase zkoušet, protože 3. září nás čekalo celodenní zpívání na pouti v Ořechu a 13. září koncert v Museu A.Dvořáka v Praze - opět s Janáčkovským programem. Létu jsme uzavřeli Svatováclavskou mší Karla Černického u příležitosti slavnostního svěcení soch sv. Jana Nepomuckého a sv. Donáta v Osově. Mši při této příležitosti sloužil mons. Václav František Lobkowicz, světitel biskup pražský.

K: Takže jste si vlastně moc prázdnin neužili...

T.P.: Ale ano, byla to docela legrace, i když někdy jsme byli pěkně utahaní. Snad by o tom, jaké to bylo, lépe pověděl úryvek z kroniky:

"5.-7. Lipnice. Vlak nás dovezl až do Světlé n. Sázavou, odkud jsme byli nuceni jít po svých. Pohled na Lipnici nám ještě rozjasnil více tváře a my se vzpomínkami vstupovali do malých dvířek této zříceniny. Tam na nás již čekal Pepa, René, Heřka a správce hradu Marek. Těm nám též sdělil vše, na co jsme se ptali ohledně našeho pobytu. Teď na zabydlování nebyl ten vhodný čas, a tak jsme šli raději zkoušet do soudní síně. V pět se konal náš první koncert - celkem 23 písní (liturgické zpěvy církevního roku) ... Pak jsme se šli vykoupat do nedalekého lomu, kde byla perféktní voda, a pak se vrátili na hrad, kde se komalo od 10 hod. vystoupení Sigrů - šermířů. Já a Kája jsme byli do něj nechtěně zavlečení a odtrhnuti od polívky, kterou jsme zrovna dojívali. Večer jsme šli spát do hradní věže. Ráno nás čekala ROZCVÍČKA - jako vždy!!! a pak jsme zkoušeli a hráli skoro celý den lidem v síni. Přicházelo hodně lidí a zvláště dětí a dokonce nám do taktu tancili. Večer - též od 5 hod. byl další koncert - Písně a tance na evropských dvorech ... Večer jsme se šli vykoupat a marně hledali volná místa v restauraci a hospodě, a tak jsme si udělali polívku a vajíčka. Ráno jsme brzo vstali, rozcvičili se a spěchali na nádraží, do Světlé, odkud nás odvezl vlak až domů."

A teď ještě kousek o Hukvaldech:

Jednou odpoledne, tuším, že to bylo ve čtvrtek, jsme měli sraz ve Štamberku ve 14 hodin s panem Tylečkem. Ten nám také udělal řádný výklad o tomto městě a provedl nás, kde mohl. A tak jsme s jeho velkou pomocí poznali Trúbu, Národní sad, historii města a různé ty historiky se Štamberkem svázané. Nejvíce se mi líbilo na náměstí a cesta na Trúbu. Večer jsme se rozloučili a odjeli zpět na hrad, kde nás čekala Anča a bramborák. V pátek večer nás čekalo velké vystoupení v kapli sv. Ondřeje nazvané Stará hudba při svících. Koncert, při kterém se naše chraplavé hlásečky jen tak tak rozezvuly, dopadl docela dobře, i když mnoho lidí toho mělo již po krk, protože byl dlouhý. V sobotu jsme zase odcestovali zpět pomocí Pepovy Lady do Štamberka a od

[5]

KUKÁTKO 11/95

půl osmé zazpívali náš oblíbený pořad Janáčekových písní. Přišlo mnoho starších lidí a přítel pana Tylecka, poněvadž obdařoval naše zpívání svým krásným moravským slovníkem a přízvukem. Večer jsme s optimismem v srdcích ulehli každý do svého spacáku, že nás v neděli, t.j. zítra, nečeká nic hrůzostrašného. To taky nečekalo. Na hrad přijel pan malíř Šípoš (který se též zvččnil a namaloval Terku). Večer odjel Pepa a René s Helkou, Šárkou a Kamilem a my zbyli na hradě skoro sami. ... V pondělí se odjelo do Sedlce Prčic, ačkoli by každý určitě rád zavítal domů. Na nádraží na nás čekal Vladimír a spolu s řidičem nás všechny v pořádku dovezl až do mlýna. Tam čekalo hotové pozdvižení, protože se na nás sespáala hora děcek a každý se na něco ptal. Všichni utíčili až u večere u moc dobrého jídla, po kterém se nám celý týden stýskalo. Pak jsme obdarili děcka naším doposud ochraptělým hlasem a šlo se konečně spát. Někdo do postele či na zem a my na louku před rybník. Spalo se tam krásně až na chlad, který někoho sužoval. Ráno nás probudilo sluníčko, když se chystalo sušit naše dosti provrhlé spacáky. Následovala snídaně - čerstvé housky, marmeláda a máslo. Tak dobře jsme se už dost dlouho nemajedli. Pak byla zkouška až do oběda a po něm rozehrávací kolo pingpongu, který, jak si troufám tvrdit, hráli všichni, tedy i pan učitel. Večer byl kolem sedmé hodiny zahájen pořad Hrdy a zámký na řece Mži, ve kterém jsme neúčinkovali sami - pomáhala nám děcka, sice pomáhu, ale nám to neuskodilo. Hraní skončilo po deváté hodině a byl vyhlášen rozchod do postelí. Jen my jsme zůstali, uklidili věci, sbalili vše potřebné a vyslechli krásné povídky o Egyptě - na dobrou noc - při kterém se báječně usínalo, a vydali se na své oblíbené místo pro spaní - pod topoly. Ráno jsme se rozloučili a odjeli zpět domů."

K: Prázdniny jsou už dávno za námi: Advent je ale nablízku. Kde Vás uslyšíme v tomto předvánočním case?

T.P.: *Na nedostatek hraní si jistě nebudeme stěžovat. 25.11. máme vystoupení v Příbrami, pak máme mezi 30.11. a 3.12. dva koncerty adventního programu v Berlíně. Hned po návratu, tedy 4.12. (od 19⁰⁰) vystoupíme s adventním programem v Praze, v žižkovském Atriu. 9.12. pak provedeme tenýž program v kostele sv. Martina v Sázavě, 10.12. na hradě Křivokláde. Dobříchovičský adventní koncert se bude konat 17.12. od 16⁰⁰ v karlickém kostele sv. Prokopa a Martina.*

Na Štědrý večer chystáme provedení Rybovy vánoční mše, od 21³⁰ opět v karlickém kostele a od 24⁰⁰ v Osově. Zbývá ještě zmínit koncert v Benátkách nad Jizerou, který bude 27.12. Budou také tříkrálové koncerty, ale o nich snad jiný.

K: Děkujeme za rozhovor a přejeme Vám, abyste vše dobře zvládli.

Z HISTORIE

Vážení čtenáři,

po jistě prodlevě obnovujeme přílohu Kukátka, v níž se snažíme zprostředkovat obřížnější dostupnou literaturu a prameny k dějinám Dobříchovic a okolí. Dnes přinášíme první část výběru z monumentálního díla Smíčovsko a Zbraslavsko, vydaného v r.1899. Z podrobného popisu regionu jsme vybrali hesla Dobříchovice, Karlík, Lety, Revnice, Všenory a Nový Dvůr a dále pasáž přimázející zajímavé údaje k dějinám dobříchovičského školství. Za zapůjčení díla děkujeme panu Karlu Keckovi. Proti originálu čítáme poznámky průběžné a otiskneme je souhrmně v posledním pokračování spolu s našimi doplňky a texty citovaných archivních pramenů. Obrazové přílohy žel z technických důvodů nebylo možno reprodukovat. Příloha opět tiskneme na str. 7-10, takže bude možno ji vyjmout a připojit k ostatním historickým přílohám.

SMÍCHOVSKO

A

ZBRASLAVSKO

ZA SOUHLASU C.K. OKRESNÍ ŠKOLNÍ RADY NA SMÍCHOVĚ.

SPOLEČNOU PRACÍ UČITELSTVA.

REDAKTOR:

PROF. FRANTIŠEK HANSL,

C.K. OKRESNÍ ŠKOLNÍ INSPEKTOR

SE 362 VYOBRAZENÍMI A 3 PŘÍLOHAMÍ.

OBRAZOVOU ČÁST UPRAVIL

OSKAR FIALA

- NA SMÍCHOVĚ. - NÁKLADEM VLASTNÍM. -
1899.

Dobřichovice, městy 24 km jihozápad. od Smíchova, 12 km od Zbraslavi v úrodné rovině na obou březích Berounky, přes níž pne se železný most, nákladem obce za podpory země i státu dostavěný. Obydlí položena dílem při řece, dílem při potoce Karlíckém, jinak také Střibném, tekoucím ze severozápadních úbočí lesnatých chlumu. Příjemná poloha, zdravý lesní vzduch, vlní pryskyřicovou dýšící, a blízkost Prahy lákají za letní doby obyvatele městské, z něhož mnozí překrásné villy si postavili. Místní okrašlovací spolek stará se pečlivě o slušnou úpravu městyse i o pohodlné cesty v lesích obecních a Křížovnických.

Městy má 128 domů s 823 obyv., zaměstnávajícími se zemědělstvím, jemuž úrodná půda znamenitě svědčí. Také mnoho zelí se sází a po dráze daleko rozváží.

V utěšených sadech pěstuje se hojně ovocnictví; chudší obyvatelestvo živí se pletením košů z prouří, jež roste po obou březích Berounky.

V místě je mimo zámek, v němž i fara umístěna, 4 třídní škola, pošta, stanice západní dráhy, spojení telegrafické i telefonické s Prahou a předměstími. V městy sidlí obvodní lékař a zřízena četnická stanice. Část městyse na pravém břehu Berounky jmenuje se Brunšov.

Statek Dobřichovický darovala královna Konstancie, matka krále Václava I., r. 1240 Křížovníkům, což potvrdil král r. 1253.¹ Na místě nynějšího zámku stával té doby při řece dvůr, z něhož od r. 1253 Křížovníci platili klášteru Ostrovskému 2 hřivny stříbra ročně. Ze závazku toho se vykoupení teprve r. 1282, položivše najednou 20 hřiven.²

Původní osada byla snad na místě nynějšího Karlíka, kde také stál farní kostel.³ Když král Jan Lucemburský dovolil r. 1320 a r. 1328 Pražanům, aby si na míli cesty kolem Prahy dobývali vápna, kamene, písku a hlíny, dala se tím Křížovníkům nemalá škoda. V náhradu dal jim týž král r. 1337 tři lány lesa u Dobřichovic, řečeného Bor.⁴ V nerušeném držení statku Dobřichovického byli Křížovníci až do válek husitských, kdy r. 420 zapsán statek Zikmundovi Bolechovi z Prusperka.⁵

V držení zápisných věřitelů zůstaly Dobřichovice až do konce 15. století. Tehdejší velký mistr Křížovníků, Matyáš ze Třebska, vydluživ si peníze, vyplatil r. 1498 zastavené statky od Matěje z Řičan a Jana Šrámka, brzy na to r. 1505 přivtělil některé dědiny, druhy zápisní, v té době však v užívání osadníků, k záduší kostelíka sv. Prokopa (v Karlíce) tak, aby jich farář užíval.⁶ Řád vládl odtud Dobřichovicemi až do r. 1619, kdy je stavové zabrali a Henrichovi Matesovi z Thurnu odevzdali, který tam hejmanem učinil Václava Saka z Bohuněvic, hejmana Karlštejnského.⁷ Ve válkách švédských pobořena tvrz Dobřichovická. R. 1665 vystavěl ji znovu general Křížovníků a tehda zároveň arcibiskup Pražský Lohelius. Při tvrzí bylo právo vybírati na řece Berounce clo.⁸ R. 1679 proměnil nejvyšší mistr Křížovníků, Jiří Ign. Pospíchal, tvrz v zámek, kde jako dříve ve tvrzí generalní velmistří v létě sídlivali. Zámek byl po vyhoření r. 1779 v nynější podobě přestavěn.⁹

Farním kostelem pro osadu Dobřichovickou býval chrám Karlický, zasvěcený sv. Prokopa a sv. Martinu; o něm na místě příslušném bude učiněna zmínka.

Nynější chrám Páně v Dobřichovicích vystavěn r. 1677 péčí převora řádu Křížovnického, později generala a velmistra řádového, Hynka Pospíchala, ve slohu renaissančním. Nizko položen utrpěl častými povodněmi; neboť zámek - dřívější tvrz, - při němž kostel stojí, založen při řece Berounce. Z té příčiny konány časté opravy v kostele a r. 1887 podlaha o metr zvýšena.

Úprava vnitřní je vkusná a slohu kostela přiměřená. Oliátě jsou tři; na hlavním oliáři sv. Kříže byl překrásný obraz Krista na kříži až do roku 1887, kdy při opravě chrámu přemalován a doplněn

[Smíchovsko a Zbraslavsko 3]

KUKÁTKO 11/95 - příloha

Učitelstvo okresu *Smíchovského* a *Zbraslavského* podává u veřejnost popis obou okresů jako výsledek společné své práce s vroucím přáním, aby ti, jimž kraje uvedené jsou drahou domovinou, zevrubně poznali jejich krásy i bohaté dary přírodní, a srovnávajíc nynější jejich rozvoj s dávnou minulostí, s duchovním i společenským žitím předků, povzbuzeni byli v péči o další rozkvět své otčiny.

Nejedna však stkvělá epocha netušeného rozvoje toho druží se nerozlučně k vznešenému jménu *nejjasnějšího našeho rodu panovníckého* vůbec a k *požehnané vládě Jeho Veličenstva císaře a krále Františka Josefa I.* zvlášť.

Proto pokládá učitelstvo *Smíchovska* a *Zbraslavska* tuto společnou svoji práci za *skromný hold*, jímž připojuje se u *příležitosti padesátiletého panovníckého jubilea Jeho Veličenstva v nejhlubší, neličené oddanosti k nesčerným projevům vlastenecké lásky, ke stupňům Jeho trůnu skládaným*.

Kež také společnou prací touto širšího poznání i náležitěho ocenění dojde krásný, památkami bohatý kraj, v jehož objetí jako perla ve stkvostném lemu spočívá královské hlavní město Praha, a přičiní se zároveň stěžejný kámen k monumentální budově *všeobecného místopisu drahé vlasti naší!*

NA SMÍCHOVĚ v jubilejním roce 1898.

R e d a k c e.

[Smíchovsko a Zbraslavsko 2]

KUKÁTKO 11/95 - příloha

GASTRONOMICKÁ HLÍDKA

Vážení čtenáři,

procházka francouzskou kuchyní nás zavedla do výšin, z nichž je škoda sestupovat. Pro mé chuťové buňky je francouzským výšinám nejbližší kuchyně maďarská. Přes sousedství do nedávna přímé se s ní setkáváme spíše jen v hybridních hospodských jídelních lístků. Maďarský guláš je ve většině hostinců spolehlivá stálice. (Léta výzkumu jsem uzavřel formulaci tzv. první gulášové věty: Čím nižší cenová skupina, tím lepší guláš.) Od svého autentického pravzoru má ale sebestlepší český hospodský maďarský guláš dál, než je od Berounky k Dunaji. Pojdme k pramenům:

HOVĚZÍ GULÁŠ

500 g hovězího masa, klížky, vemínka a vnitřnosti (srdce, játra), 2 velké cibule, 1 lžice oleje, 1 lžice mleté sladké papriky, kousek mrkve a petržele, bobkový list, 1 zelená paprika, pepř, sůl, 1 kg brambor

Maso a vnitřnosti nakrájíme na kostky (můžeme přidat i kousky jiného, než hovězího masa). Cibuli nakrájíme nadrobno a na oleji pod pokličkou osmahneme. Zaprášíme sladkou paprikou, vysypeme maso a lehce osmažíme. Pak zalijeme vodou nebo ještě lépe vývarem tak, aby maso bylo právě zakryté, a dusíme. Do horké vody rozkrájíme brambory. Jakmile maso změkne, osolíme, opepříme, přidáme kousek mrkve a petržele, a zalijeme horkou vodou s brambory. V průběhu varu přidáme bobkový list a na nudličky nakrájenou zelenou papriku. Nemícháme vařečkou, ale občas celým kasírolem, zakrytým pokličkou, poťeseme. Guláš je hotov, jakmile brambory změkknou. Hotový guláš má mít konsistenci husté rosolovité polévky, podáváme proto v miskách nebo hlubokých talířích.

(Druhá gulášová věta: Nikdy kmín!)

ZELŇÁČKA S UZENÝM KOLENEM

1 uzené koleno, 500 g kyselého zelí, 80 g slaniny 50 g hladké mouky, 1 cibule, 1 lžice sladké mleté papriky, 1 lžice oleje, 2 dl kyselá smetana, pepř, sůl

Uzené koleno pečlivě omyjeme a očistíme a dáme vařit s pokrájeným kyselým zelím. Jakmile je koleno měkké, vyjmeme je z polévky. Z rozškrávané slaniny a hladké mouky připravíme jíšku, vlijeme do polévky a na mírném plameni dále vaříme. Cibuli jemně nakrájíme, zpěníme na oleji, zasypeme paprikou, promícháme a přidáme do polévky. Polévku dochuťme pepřem a solí. Koleno vykostíme a naporcujeme. Jednotlivě ještě teplé porce naklademe do hlubokých talířů, přelijeme polévkou a do každého talíře přidáme lžici husté kyselé smetany.

postavami Matky Boží, sv. Jana a sv. Maří Magdaleny, opravou tou však ztratil na ceně. Postranní oltář na pravo zasvěcen rodičům Panny Marie, na levo Matce Boží sedmibolestné.

Všecky tři oltáře jsou slohem renaissance provedeny a bohatě pozlaceny. Také pěkné varhany Josefem Schifferem r. 1887 postavené doplňují úpravou svou ladnou výzdobu kostela. Latinský chronogram nad hlavními dveřmi: »HanCqVe DIVo ThadDeo TVTELARI SVo posVit« (tuto svatyni sv. Tadeáš, ochránci svému, postavil) - udává rok založení kostela.

Při kostele jest malá vížka se zvonkem, jímž se vyzvání všedního dne ke službám Božím. Na zvonci v zámecké věži, po požáru r. 1779 nově vystavěné jsou čtyři zvony: největší sv. Prokop, prostřední Emanuel a nejmenší Marie. První dva dal uliti r. 1880 general velmistr dr. Emanuel Schöbl, nyníjší biskup Litoměřický. Nejmenší zvoněk »umíráček« v nejvyšší části věže pochází doby postavení kostela.

Hřbitov jest kolem kostela filiálního v Karlíce.

Ze tří soch v osadě postavených nejstaršího původu jest socha sv. Kříže, velice pěkná práce. Socha sv. Jana postavena r. 1729 od faráře Schichta, socha Panny Marie nákladem občanů r. 1750. Byla z původního místa z příčin komunikačních odstraněna a zatím v zámku uložena.

Fara Dobřichovická platila r. 1352 polemiho desátku papežského 6 grošů. Náležela k dekanatu Ořechovskému. O visticaci r. 1380 byl kněz Jimram farářem již na patnáctý rok. R. 1403 farářoval Václav; změnil faru s Martinem, farářem Ondřejovským, kterého uvedl farář Řevnický. Václav se vrátil asi do Dobřichovic, neboť r. 1406 opět směl faru s Jakubem, farářem v Lodenici. Jakub již r. 1408 změnil s Lideriem, farářem Hradeckým. Nepovědomého roku dosazen byl na faru kněz Mauric, po jehož smrti r. 1424 podal k fáře kněze Matyáše z Ronova zástavní pán Dobřichovic, Zikmund z Pušperka.¹⁰ Od té doby nemáme o fáře zpráv. R. 1505 byla ještě osada povinna byt faráři opatřiti.¹¹ Zda přestal v pozdějších dobách kostel býti farním, a kdy přivtělen k farnímu kostelu sv. Mauricia v Řevnicích, o tom jsme písemných památek nenašli. Když r. 1677 kostel v zámku Dobřichovickém nově zbudován, přenesena tam i fara ze Řevnic řádu náležejících, ač dle archivu arcibiskupského již r. 1656 farář se tam uvádí, a kostel Řevnický i kostel v Karlíce staly se filiálními nového farního kostela v Dobřichovicích. Odtud působili tam stále kněží řádu křížovnického.

Karlík, samota a víska as kilometr severozáp. od Dobřichovic na potoce Karlíckém, při němž mlýn Zikův. Ze 26 dvorů náleží 19 katastru k Dobřichovicům, 7 k Mořince. Obyv. 134, nejvíce tesaři a zedníci. Ostatní dělný lid zaměstnán u dvora v Dobřichovicích. Škola, fara i pošta v Dobřichovicích.

Lidová pověst praví, že tam byl za Karla IV. hrad na vršku, dosud »Hrádek« nazvaném, císařem postavený, aby královna, prodlévajíc na Karlštejně, přenocovati mohla v hrádku Karlíku, po císaři pojmenovaném; císař prý totiž z úcty k posvátným věcem a klenotům nedovolil žádné ženské - tedy ani císařovně - na Karlštejně přenocovati.¹² Že tomu asi tak nebylo, svědčí obmezené místo tehdejšího hrádku, jenž měl jen jedinou věž, nepřehodně zajiště přístupí pro císařovnu a její dvůr.

Hrádek vystavěný byl snad jen tvrzí na obranu východní části Karlštejna.¹³

pokračování

HALÁSZLÉ

1 kg ryb, 2 středně velké cibule, 2 lžičce sádla, 1 lžičce mleté sladké papriky, sůl

Halászlé se připravuje nejméně ze dvou druhů ryb, samozřejmě čím více druhů ryb použijeme, tím je chuťově bohatší. Ryby očistíme, odřezeme hlavy, ploutve a vyjmeleme páteř. Maso dobře osušíme, rozdělíme na menší porce, osolíme a v kastrolu necháme v chladnu uležet. Do rozpáleného tuku vmícháme mletou papriku, zalijeme vodou, přidáme cibuli, nakrájenou na kolečka, a hlavy, ocasy, ploutve a páteře z ryb. Vaříme na velmi mírném plameni asi 2 hodiny (cibule se musí zcela rozvařit). Hotový vývar nalijeme přes jemné síto do kastrolu s rybím masem a mírně povaríme asi 10 - 20 minut. Polévku nemícháme, jen občas mírně potřeseme kastrole. Podává se jako hlavní jídlo s pečivem.

V naší rodině se některá maďarská jídla předávají z generace na generaci ještě z časů c. a k. mociatství a receptury tak prošly přirozeně některými změnami. Dnes připravujeme halászlé také jen z dobrého rybího filé. Do světlé jíšky přidáváme sladkou papriku s trochou papriky pálivé a filé nakrájené na kostky, rozdrobíme kostku Masoxu, zalijeme vodou a asi 15 minut vaříme.

GRENAĐYRMARŠ

500 g flíčků, 750 g vařených brambor, 2 střední cibule, 3 lžičce sádla, 30 g slaniny, 1 lžičce mleté sladké papriky, sůl

Pokud se nechcete spokojit s chudými hotovými těstovinami, je lépe připravit domácí fleky ze 100 g polohrubé mouky, 1 vejce a pár kapek oleje. Flíčky uvaříme doměkka ve slané vodě. Oloupané brambory uvaříme zvlášť rovněž ve slané vodě. Flíčky a brambory sceďíme. Slaninu nakrájíme na kostičky a rozškvaříme na sádle. Přidáme jemně nakrájenou cibuli a osmahame dorůžova. Pak zaprašíme mletou paprikou, krátce promícháme, podlijeme trochou vody a přidáme flíčky. Vodu necháme vydušit a flíčky mírně opékáme. Secezené brambory nakrájíme na plátky, přidáme k flíčkům a společně opékáme dalších 10 - 15 minut. Lze podávat jako samostatné jídlo se zeleninovým salátem, případně hotový grenadýrmarš posypat strouhaným sýrem nebo jemně nasekanou šunkou.

Také příprava grenadýrmarše se rodinnou tradicí trochu zjednodušila: Používáme i jiné těstoviny a brambory vaříme ve slupce. Na oleji osmahame cibulku a přidáme sladkou a pálivou papriku. Pak vmícháme těstoviny a přidáme brambory nakrájené na kostičky a osolené. Nejčastěji v této verzi používáme jako přílohu k vařenému hovězímu masu, párku nebo klobásce.

ŠKVARKOVÉ PAGÁČE

500 g polohrubé mouky, 250 g škvarků z vepřového sádla, 125 g másla, 2 dl bílého vína, 3 dl mléka, 30 g droždí, 3 lžičce brandy, bílék z jednoho vejce, pepř, sůl

Mouku nasypeme do hromádky na vál a do důlku uprostřed dáme sůl, pepř, brandy, víno, mléko a škvarky, které jsme nejprve jemně nasekali a promíchali v rozpuštěném másle. Droždí rozmícháme ve 2 lžičkách mléka, přidáme a vše zpracujeme v těsto. Bochiánek těsta necháme v chladnu odpočinout. Pak jej rozválíme a plát složíme na polovinu a ještě jednou na polovinu. Zabalíme do alobalu a uložíme přes noc do ledničky. Druhý den těsto stejně rozválíme a složíme. Pak z něj vyválíme plát silný zhruba 5 mm a kulatou formičkou vykrajujeme pagáče. Nožem povrch pagáčů naryhujeme, nejlépe ve dvou kolmých směrech, potřeme bílkem a naklademe na plech, kde necháme asi 20 minut kynout. Pak vložíme do vyhřáté trouby a pečeme dočervena.

Od předsedy Společnosti Dobřichovice, který si nepřeje být jmenován, jsme se dověděli, že Společnost Dobřichovice ve snaze o zlepšení životního prostředí dolního poberouncí hodlá ve spolupráci s majiteli místního zámku požádat proslulého umělce v obalové technice, aby nedávno zabalení berlínského Reichstagu zopakoval na dobřichovickém zámku. "Domnívám se", řekl nám pan předseda, "že umělecky zahalená dominanta proucí se nad Berounkou by se časem mohla stát turisticky stejně atraktivním objektem jako nedaleký Karlštejn, nemluvě o tom, že zabalený zámek by lépe odolával nepříznivým vlivům počasí a filmařů. Pro občany Dobřichovic však největší přínos plánované akce vidím v tom, že zámek pod neprůhlednou fólii nebude vůbec vidět!"

Pro případ, že jednání s uvedeným umělcem nebudou úspěšná, doporučujeme Společnosti Dobřichovice, aby se obrátila na svétoznamého iluzionistu a kouzelníka Davida Copperfielda, zda by místo zamýšleného zřízení petřínské rozhledny nedal přednost zřízení místního zámku.

HgS

SPORT

TABULKA OBLASTNÍHO PŘEBORU I. TŘ. VE VOLLEYBALLU ŽEN PO SKONČENÍ PODZIMNÍ ČÁSTI (1995-96)

1. Neratovice	18	16	2	51	16	34
2. Nymburk	18	15	3	50	17	33
3. Rakovník	18	12	6	44	31	30
4. Dobřichovice	18	10	8	37	28	28
5. Kolín	18	8	10	33	37	26
6. Kaučuk Kralupy	18	8	10	32	39	26
7. Zdice	18	7	11	30	39	25
8. Odolena Voda	18	7	11	25	39	25
9. Mělník	18	6	12	29	40	24
10. VSC Čelákovice	18	1	17	8	53	19

HALÁSZLÉ

1 kg ryb, 2 středně velké cibule, 2 lžičce sádla, 1 lžičce mleté sladké papriky, sůl

Halászlé se připravuje nejméně ze dvou druhů ryb, samozřejmě čím více druhů ryb použijeme, tím je chuťově bohatší. Ryby očistíme, odřezeme hlavy, ploutve a vyjmeleme páteř. Maso dobře osušíme, rozdělíme na menší porce, osolíme a v kastrolu necháme v chladnu uležet. Do rozpáleného tuku vmícháme mletou papriku, zalijeme vodou, přidáme cibuli, nakrájenou na kolečka, a hlavy, ocasy, ploutve a páteře z ryb. Vaříme na velmi mírném plameni asi 2 hodiny (cibule se musí zcela rozvařit). Hotový vývar nalijeme přes jemné síto do kastrolu s rybím masem a mírně povaríme asi 10 - 20 minut. Polévku nemícháme, jen občas mírně potřeseme kastrole. Podává se jako hlavní jídlo s pečivem.

V naší rodině se některá maďarská jídla předávají z generace na generaci ještě z časů c. a k. mociatství a receptury tak prošly přirozeně některými změnami. Dnes připravujeme halászlé také jen z dobrého rybího filé. Do světlé jíšky přidáváme sladkou papriku s trochou papriky pálivé a filé nakrájené na kostky, rozdrobíme kostku Masoxu, zalijeme vodou a asi 15 minut vaříme.

GRENAĐYRMARŠ

500 g flíčků, 750 g vařených brambor, 2 střední cibule, 3 lžičce sádla, 30 g slaniny, 1 lžičce mleté sladké papriky, sůl

Pokud se nechcete spokojit s chudými hotovými těstovinami, je lépe připravit domácí fleky ze 100 g polohrubé mouky, 1 vejce a pár kapek oleje. Flíčky uvaříme doměkka ve slané vodě. Oloupané brambory uvaříme zvlášť rovněž ve slané vodě. Flíčky a brambory sceďíme. Slaninu nakrájíme na kostičky a rozškvaříme na sádle. Přidáme jemně nakrájenou cibuli a osmahame dorůžova. Pak zaprašíme mletou paprikou, krátce promícháme, podlijeme trochou vody a přidáme flíčky. Vodu necháme vydušit a flíčky mírně opékáme. Secezené brambory nakrájíme na plátky, přidáme k flíčkům a společně opékáme dalších 10 - 15 minut. Lze podávat jako samostatné jídlo se zeleninovým salátem, případně hotový grenadýrmarš posypat strouhaným sýrem nebo jemně nasekanou šunkou.

Také příprava grenadýrmarše se rodinnou tradicí trochu zjednodušila: Používáme i jiné těstoviny a brambory vaříme ve slupce. Na oleji osmahame cibulku a přidáme sladkou a pálivou papriku. Pak vmícháme těstoviny a přidáme brambory nakrájené na kostičky a osolené. Nejčastěji v této verzi používáme jako přílohu k vařenému hovězímu masu, párku nebo klobásce.

ŠKVARKOVÉ PAGÁČE

500 g polohrubé mouky, 250 g škvarků z vepřového sádla, 125 g másla, 2 dl bílého vína, 3 dl mléka, 30 g droždí, 3 lžičce brandy, bílék z jednoho vejce, pepř, sůl

Mouku nasypeme do hromádky na vál a do důlku uprostřed dáme sůl, pepř, brandy, víno, mléko a škvarky, které jsme nejprve jemně nasekali a promíchali v rozpuštěném másle. Droždí rozmícháme ve 2 lžičkách mléka, přidáme a vše zpracujeme v těsto. Bochiánek těsta necháme v chladnu odpočinout. Pak jej rozválíme a plát složíme na polovinu a ještě jednou na polovinu. Zabalíme do alobalu a uložíme přes noc do ledničky. Druhý den těsto stejně rozválíme a složíme. Pak z něj vyválíme plát silný zhruba 5 mm a kulatou formičkou vykrajujeme pagáče. Nožem povrch pagáčů naryhujeme, nejlépe ve dvou kolmých směrech, potřeme bílkem a naklademe na plech, kde necháme asi 20 minut kynout. Pak vložíme do vyhřáté trouby a pečeme dočervena.

Kostel sv. Martina a Prokopa v Karlíku stojí na výspě s výrazným duchovním nábojem. Pohlédněte z okolních kopců a nemůžete nepostrehnout, že celá přílehlá kotlina okolo Dobřichovic se k oné stavbě s věží přímo vztahuje. Nic naplat: je to náš kostel, protože "dobřichovický" kostel sv. JUDY Tadeáš patří k "zámku", chcete-li - ke klášteru; jak vypovídá i podřízenost věží.

A tak mě v minulém čísle Kukátka na str. 13 překvapil citovaný názor nějakého informačního kanálu, že prý není v pořádku, aby se z dobřichovického obecního grantu dotoval koncert v karlickém kostele. Hned o kus dále mě zarmoutila zpráva pana Kauckého, že onen pěkný kostel je docela chorý ve stropě, a že nutně potřebuje opravu. A právě zde, v souvislosti s názorem, jenž se snaží upřít Dobřichovickým vztah ke karlickému kostelu, mně vymanulo jednoduché řešení: ano, přátelé, právě tady rozpočet naší obce dostává příležitost podílet se na opravě karlického kostela. Proveďte-li se oprava včas, určitě nebude moc drahá, a my tím získáme možnost tam i do budoucna pořádat koncerty. Hle, jaký efektivní bod do volebního programu: až by se chtělo říci, že je třeba jednat neprodleně, aby se myšlenky nechopili komunisté a nevyhráli s ní příští volby. I financování je už skoro vyřešeno: třeba zúžení mostu o třicet centimetrů by docela stačilo.

Jsem pln optimismu a věřím, že navzdory názoru z kanálu budeme chodit na koncerty ke sv. Prokopu a Martinu i nadále, a nejen to: že přijde den, kdy tam uslyšíme i duchovní hudbu jazzové odrůdy. Je to místo dobré k rozjímání i k jiným formám trávení volného času. Nemí náhodou, že právě tady svůj čas spokojeně tráví i většina dobřichovických nebožtíků.

J.V.

* *

ZA L.P.

V jednom z chmurných říjnových dnů letošního roku nás opustil L.P. Sdíleli jsme stejný krevní oběh, stejné neurony, stejné hodnoty. L.P. tak nemohly zabít rány, které v poslední době utřžil. Udělal jsem to sám a ze zcela jiného důvodu: Šifra L.P. je čtena nejen ve významu, který jsem jí dal (L.P. = lokální patriot), či jako Leninův pohrobek, jak zaznělo na posledním zasedání obecního zastupitelstva. Ocením dobrý víp, i pokud mi jde po krku. A tenhle je dobrý. Nelichotivě nálepky, označující L.P., neulpívají ale jen na mně. Shodou, která mi dosud unikala, je z šifry L.P. podezírán také někdo jiný. Mám ho rád a velmi si ho vážím. Nemohu dopustit, aby bez viny sdílel to, co na šifře L.P. ulpělo. Právě proto nás v jednom z chmurných říjnových dnů letošního roku L.P. opustil.

V. Czumalo

[10]

KUKÁTKO 11/95

**HLEDÁM PŘÍLEŽITOSTNOU POHOTOVOU PÍSÁRKU NA POČÍTAČI
V DOBŘICHOVICÍCH A OKOLÍ (T602 NEBO WORD).**

Počítač mohu na stálo zapůjčit.
PODMINKOU IČO.

záznamník, tel. večer (02) 991 2184

K 11/95 - 01

MALÝ PODNIK

**HLEDÁ POMOČNÍKA / POMOČNICI
NA VYŘIZOVÁNÍ KORESPONDENCE**

(PRÁCE S PC NEBO PSANÍ NA STROJI)

**PRÁCE DOMA V ROZSAHU 1/4 AŽ 1/2 ÚVAZKU
INFORMACE NA TEL. 991 2427
NEBO V REDAKCI KUKÁTKA**

K 11/95 - 02

CENY INZERCE V KUKÁTKU 1995

Soukromé inzertaty: do 20 slov 20 korun
každé další slovo 2 koruny

Podnikatele: do 20 slov 50 korun
každé další slovo 5 korun

Placená reklama: celá stránka 900 korun
1/2 stránky 500 korun

první opakování: sleva 5% z pův. částky

každé další opakování: sleva 10% z pův. částky

Inzeraty je možno podávat na adresu redakce

nebo ve Filiiace Vyrobanky v Dobřichovicích

Úhrada: v hotovosti, složenkou na účet 1003035/3200.

Při větších plátech (celostránkové inzertaty) fakturou.

Pro distributory Kukátka inzertce zdarma

FIXA & VLACH

TOPENAŘSKÁ A INSTALATÉRSKÁ FIRMA

NABÍZÍ

DODÁVKY, INSTALACE A OPRAVY

* ústředního vytápění (elektrokotlí, kotlí na zemní plyn i propan ap.),
včetně tech. návrhů, projektů, revizí, tepelných izolací, náterů ...

* rozvodů vody (i v plasech), odpadů, kanalizačních přípojek, bojlerů,
čerpadel, vybavení koupelen, WC ap., úpraven pitné vody ...

Všenory, Brunšov 363 tel.: (02) 991 23 87, (02) 991 15 27

K 11/95 - 03

[11]

KUKÁTKO 11/95

EVROBANKA a. s.

Filiálka Dobříčovice
Palackého 541

Filiálka Evrobanky, a. s. v Dobříčovicích od 1. září zajišťuje pro své klienty rutinní provádění Sdruženého inkasa plateb obyvatelstva (SIPO).

SIPO umožňuje účastníkům systému placení inkasních plateb - platby nájemného, platby za telefon, za plyn za elektrinu, televizi, rozhlas, případně jiné platby, formou trvalého příkazu k úhradě ze svého účtu vedeného v bance, t.zn. bez nutné měsíční návštěvy poštovní přepážky, a spojuje tak v sobě výhody "pohodlné úhrady" pravidelných inkasních plateb s výhodami běžného účtu (spoření, další služby spojené s vedením účtu, bezpečnost ap.).

Podmínky pro založení této služby v Evrobance, a.s. jsou:

- účet vedený v bance nejméně 1 měsíc
- minimální měsíční příjem na účet 6 000,- Kč
- součet plateb SIPO a případných dalších trvalých příkazů k úhradě nesmí být vyšší než 90% pravidelných měsíčních příjmů na účet.

K 11/95 - 04

Kukátko chce být informačním bulletinem i volnou tribunou názorů občanů a příznivců Dobříčovic a okolí. Texty v něm zveřejněné tedy nutně nemusí vyjadřovat stanovisko redakční rady.

Redakční rada si dovoluje požádat laskavě příspěvatele, aby své příspěvky odevzdávali v čitelné podobě, t.j.pokud možno alespoň ve strojopise. Redakce uvítá i příspěvky na disketách 3,5" i 5,25" v editoru WordStar, MSWord, AmiPro, WordPerfect, T602 i ve formátu ASCII. Děkujeme za pochopení.

DOBŘÍČHOVICKÝ ZPRAVODAJ - KUKÁTKO. Schváleno odborem kultury ONV Praha-záp. 14.3.1985 a registrováno pod č.321002585, nová registrace č.3210028790 ze dne 5.11.1990. Vydává Společnost Kukátko, řídí redakční rada ve složení: Doc.Dr.E.Calda, PhDr.V.Czumalo, ing.D.Havlík, ing.M.Kadlecová, PhDr.J.Matl (předseda), Mgr.P.Mušil. Tisk Jan Kaliba, Modřany. Cena 3 Kč. Uzávěrka tohoto čísla 22.10.1995, uzávěrka příštího cca 20.11.1995. Adresa: Jiří Matl, Strmá 139, 252 29 Dobříčovice.

Kukátko prodávají: obchodní dům Žáček, novinový stánek u nádraží, koloniál p.Günthera v Zelené ul., prodejna tisku paní Nešporové u mostu, Potraviny Směr u nádraží, bistro na nádraží a cukrárna paní Zuzany Halenkové u mostu. Další distributory redakce uvítá.

**TISK
KALIBA**

**U Domu služeb 166/5
143 00 Praha 4 - Modřany**

tel. 402 - 57 - 32

tel. + fax. 402 - 57 - 33

**barvotisky ofsetem
do formátů A 3, A 2
na čtyřbarevném stroji**

SHINOHARA,

fotosazba,

šití V 1, lepení V 2,

XEROX